

LEO OCH HEMLIGHETEN

Petra Bertilsson

Titel: Leo och hemligheten
Författare: © Petra Bertilsson
Illustratör: © Hanna Ingvarsson
ISBN: 978-91-89816-94-7
Tryckort: Print in Baltic, JSG, Litauen 2025
Förlag: ditt bokförlag Sverige AB

Det är kväll och farfar läser högt för Leo ur boken
”Dinosauriernas flykt”.

- Dinosaurierna försvann från jorden för 66 miljoner år sedan, säger han.
- Det var länge sen! utbrister Leo.
- Inte ens jag var född då, skrattar farfar.

- Jag har hört att de finns kvar. På stranden. Men säg inte det till någon, viskar farfar.
- Finns de här? På vår strand? utbrister Leo.
- Ja, men de kommer bara fram när det blir mörkt, svarar farfar med en finurlig blick.

Farfar läser vidare. Men Leo kan inte sluta tänka på dinosaurierna. Plötsligt märker han att det har blivit tyst. Farfar har somnat! Leo funderar en stund och sen får han en idé. Han smyger ut i hallen, tar på sig skor och jacka och ger sig ut i mörkret. Leo känner sig som en detektiv som inte vill bli upptäckt. Nu måste han skynda sig innan farfar vaknar.

Leo springer på grusvägen ner mot stranden.
Det är mörkt. Bara gatlyktorna och ficklampan
lyser upp vägen.
Leo springer snabbt förbi stora hus och små stugor.
Plötsligt snubblar han till över ett hål i marken.
Dumma kaninhål, tänker han irriterat
och springer vidare.

Till slut är Leo framme vid stranden.
Det doftar hav och tång och vinden känns ljummen.
Han klättrar upp på en sanddyn och tittar ut över havet.
Därifrån ser han en stor skugga långt bort. Och den rör på sig.
Leo håller andan. Nu börjar han ana vad det är.

Leo smyger försiktigt närmare.
Skuggan tillhör en jättestor
dinosaurie! Och bredvid står
den minsta dinosaurie som Leo
någonsin sett.

– Hej på dig som är så snäll
och hälsar på mig här i kväll!
Kan du gissa vad jag heter?
Inte Pia, inte Peter,
säger den lilla dinosaurien.

- Nja det kan jag nog inte, men jag heter Leo.
- Jo, jag heter Dino jag. Vill du vara i mitt lag?
Dinosaurier, mina vänner. Alla sorter som jag känner.
- Ja, det vill jag gärna, säger Leo.

Leo tittar upp på den stora dinosaurien.

– Visst är det en Brachiosaurus? frågar han.

– Ja, den är ju jättestor. Stor som höghus där man bor.
Halsen den är väldigt lång. Kanske sjunger den en sång?
svarar Dino.

– Åh nej, där borta ser jag en Tyrannosaurus rex!
flämtar Leo förskräckt.

– Ja, den har ju vassa tänder. Korta framben med små händer.
Och den äter gärna kött. Vilar sen när den blir trött, säger Dino.

– Var nu inte rädd, kom hit! Vi kan gå tillsammans dit, säger Dino och pekar ner mot stranden.
Långt där ute i vattnet ser de en dinosaurie.
– Oj, det där måste vara en Triceratops, viskar Leo.
– Jajamän, det stämmer bra. Skölden den är bra att ha. Mitt på skallen finns tre horn. Liknar nästan små, små torn, svarar Dino.

Plötsligt hör de tunga steg bakom sig. Hela marken skakar!
Leo stelnar till.

– Oj, en dino som är tung. Kanske vill den vara kung?
Med sin klubba kan den slåss. Strida, kämpa och gå loss,
säger Dino.

– En riktig bjässe, en Ankylosaurus!
ropar Leo. Kom Dino, hoppa
ner i min ficka. Fort!

Längre fram står en dinosaurie bland några träd.

- Här är en som äter grönska. Stora blad om den får önska.
Tre av fingrarna har klor. Magen den är jättestor, säger Dino.
- Japp, en växtätare! En Plateosaurus, säger Leo bestämt.